

УДК 338.2

*Сисак М.Р.,**студентка 4 курсу, спеціальність «Міжнародна економіка»,**Київський національний університет імені Тараса Шевченка**Науковий керівник: д.е.н., проф. Науменкова С.В.*

**Активізація інвестиційної діяльності вітчизняних підприємств через
механізм проектного фінансування**

Надзвичайно актуальним для стимулювання інвестиційного розвитку України є проектне фінансування з огляду на широкі можливості його застосування для реалізації проектів соціальної та виробничої інфраструктури, що характеризуються значною капіталомісткістю, низькою комерційною ефективністю та мають стратегічне значення для економіки країни. Вдалий зарубіжний досвід проектного фінансування природньо викликав зацікавленість вітчизняного корпоративного та банківського секторів, що призвело до активного розвитку проектного фінансування в Україні, вдосконалення кредитних стандартів та оцінювання кредитних ризиків [1, С.51-52]. Серед найбільш масштабних проектів, що були реалізовані в Україні на засадах проектного фінансування: автомагістраль Київ — Одеса (Deutsch Bank AG), злітно-посадкова смуга в аеропорті “Бориспіль” (Японський банк реконструкції й міжнародного співробітництва, уряд Японії), залізничний міст через Дніпро; будівництво акумуляторного заводу «Веста», сміттесортувальної станції у Києві (Укрексімбанку спільно з АКБ «Надра»), будівництво житлових комплексів «Чайка», «Космополітен», «Коцюбинський», «Паркове місто» (Надра Банк), проекти створення житлових комплексів (АБ "Укргазбанк").

Наразі проектне фінансування у „чистій”, класичній формі (без регресу або з обмеженим регресом) в українській практиці практично не використовується, а той продукт, що банки пропонують підприємствам під назвою „проектне фінансування”, найчастіше за своїм змістом не є проектним фінансуванням,

оскільки не відповідає його базовим ознакам та передбачає першокласного забезпечення, що не відповідає економічній природі проектного фінансування. Так, розрізняють три види проектного фінансування: проектне фінансування без права регресу на спонсорів проекту, проектне фінансування з обмеженим регресом; проектне фінансування з повним регресом [2]. Крім того, вважаємо, що проектне фінансування, яке побудоване на принципах повного регресу на спонсорів проекту, лише умовно можна відносити до проектного фінансування, адже такий механізм фінансування являє собою традиційну схему фінансування діяльності підприємства.

За умов кризи вітчизняні банки практично припинили проектне фінансування інвестиційних проектів вітчизняних підприємств, проте, незважаючи на обмежену доступність проектного фінансування за нинішніх умов, все ж відзначимо його перспективність та актуальність для українських підприємств. По-перше, принципи проектного фінансування, його механізми управління ризиками можуть з успіхом бути використані при реалізації будь-якого великого інвестиційного проекту підприємства. По-друге, нині проектне фінансування може бути використане для реалізації великомасштабних інвестиційних проектів національного та регіонального значення за підтримки держави, причому підтримка держави, насамперед, має втілюватися у мінімізації впливу політичних ризиків на результати впровадження того чи іншого проекту [3, С.13]. Здійснений аналіз підходів українських банків до розуміння сутності проектного фінансування засвідчив, що у більшості випадків має місце невідповідність вітчизняного проектного фінансування його „класичній” формі, що набула поширення у зарубіжній практиці [4, С.260, 262]. Нині якісне застосування цієї технології фінансування вимагає стабілізації у фінансовому секторі в цілому [5], зниження ризиків ведення бізнесу у країні, запровадження нових технологій та інструментів довгострокового фінансування.

Список використаних джерел:

1. Науменкова С. Обстеження збалансованості попиту та пропозиції на кредитному ринку: досвід центральних банків / С. Науменкова //Вісник

Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Економіка. – 2014. – №10(163). – С.51-57.

2. Науменкова С.В. Особливості та інструменти проектного фінансування в Україні / С.В. Науменкова, Гавриш Л. Ю. // Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики. – 2013. - Випуск1(14). - С.214 – 222. – URL: <http://fkд.org.ua/article/view/25098>

3. Науменкова С. Фінансові інструменти убезпечення від політичних ризиків у проектному фінансуванні / С. Науменкова, С. Міщенко, Є. Тіщенко // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Економіка. – 2016. - №10 (187). – С. 6 – 17.

4. [Mishchenko](#) V. Special aspects of using hybrid financial tools for project risk management in Ukraine / V. [Mishchenko](#), S. Naumenkova, V. Ivanov, I. Tishchenko // [Investment Management and Financial Innovations. 2018, Volume 15, Issue #2, pp. 257-266. DOI: 10.21511/imfi.15\(2\).2018.23](#)

5. Фінансова інфраструктура України: стан, проблеми та перспективи розвитку: монографія; за заг. ред. В. Опаріна, В. Федосова – К.:КНЕУ, 2016. – 695 с.

УДК336.774:336.648

Ступак О. С.,

«Банківська справа», 4 курс

Науковий керівник - Урванцева С. В.,

к.е.н., доцент кафедри

корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Розширення можливостей використання лізингу задля фінансування потреб українського бізнесу

Як фінансова послуга лізинг є одним із факторів зростання ефективності виробництва та конкурентоспроможності підприємств, покращення якості